

Arrest

**nr. 51 634 van 25 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 september 2010 en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 19 november 2007 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 13 februari 2008 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de voormelde beslissing bij arrest nr. 10 039 van 16 april 2008.

Op 14 mei 2008 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 13 augustus 2009 werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgemaakt naar aanleiding van een proces-verbaal wegens illegaal verblijf. Diezelfde dag werd opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan verzoeker. Ditmaal samen met een beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 12 oktober 2009 werd een beslissing tot verlenging van de opsluiting genomen.

Op 14 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 27 augustus 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 8 september 2010 wordt aan verzoeker een bevel betekend om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 14 mei 2008 en 13 augustus 2009. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze eerdere bevelen van 14 mei 2008 en 13 augustus 2009 werden aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door verzoeker. De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 14 mei 2008 en 13 augustus 2009 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij het beroep in zoverre het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 september 2010 (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Verzoeker heeft geen belang bij de vernietiging van het bestreden bevel.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 8 van het EVRM en van de materiële motiveringsplicht. Tevens voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

In een eerste onderdeel van zijn middel stelt verzoeker dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij sinds januari 2007 in België vertoeft, nu de overgemaakte documenten verschillende namen bevatten. Verzoeker stelt dat dit te maken heeft

met de vertaling van zijn voornaam van het Arabisch naar het Nederlands (Hussein i.p.v. Hossin). Ten bewijze hiervan legt verzoeker een uittreksel uit het civiel register neer, dat ook reeds ten tijde van de asielprocedure was neergelegd en waar uit de beëdigde vertaling blijkt dat zijn voornaam als Hosin moet worden vertaald, niettegenstaande zijn voornaam tijdens de asielprocedure als Hussein werd genoteerd. Verzoeker meent dat er geen sprake is van een valse naam, doch louter van een verschillende vertaalwijze.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter staving van zijn ononderbroken verblijf sinds ten minste 31 maart 2007, trein- en lijnabonnementsen voorlegt. De treinkaarten welke verzoeker voorlegt (waaronder een treinkaart van 28 januari 2007) vermelden inderdaad de voornaam Hussein i.p.v. Hossin, doch tevens dient te worden vastgesteld dat de familienaam en de geboortedatum wel dezelfde zijn en dat de foto op deze treinkaarten overeenstemt met de foto's aanwezig in het administratief dossier. Wat de lijnabonnementsen betreffen, blijken drie voorgelegde abonnementsen (namelijk deze van 24 april 2007, 25 mei 2007 en 26 juni 2007) de voornaam Hosin te vermelden, terwijl de lijnabonnementsen van latere datum dan weer de voornaam Hussein vermelden. Ook hier dient te worden vastgesteld dat de familienaam en de geboortedatum steeds dezelfde zijn. Niettegenstaande verzoeker ten tijde van zijn asielaanvraag verklaarde dat hij slechts op 15 november 2007 het Rijk is binnengekomen, kan met zekerheid worden gesteld dat hij reeds voor deze datum in België vertoefde aangezien hij een treinkaart op zijn naam, geboortedatum en voornaam Hussein voorlegt van vóór deze datum. Verder blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat er op 13 augustus 2009 een administratief verslag vreemdelingencontrole werd opgemaakt waarbij ook beide voornamen worden vermeld. Zoals verzoeker terecht voorhoudt, heeft hij ten tijde van zijn asielaanvraag een uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand meegedeeld, met beëdigde vertaling. Op de vertaling staat zijn voornaam als Hosin vermeld. Gelet op het feit dat de familienaam en de geboortedatum steeds dezelfde zijn en dat zowel de voornamen Hosin als Hussein terug te vinden zijn in de stukken van het administratief dossier, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is waar ze stelt dat verzoeker valse namen heeft gebruikt en dat de neergelegde documenten niet kunnen aantonen dat hij sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Verzoekers betoog kan worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht is geschonden.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het enig middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van OTBA Hussein ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU